

ทำให้คุณสมบัติของคุณเท่าเทียมกับเป้าหมาย และกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

วันนี้ นายแห่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมดกำลังเห็นลูกๆของท่านที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ลูกทุกคนเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด สิ่งซึบของคนที่เติมเปี่ยมคือ พวกเขาถูกมองเห็นอย่างเป็นตัวแห่งการบรรลุผลและดวงวิญญาณที่พึงพอใจอยู่เสมอ พวกเขาถูกมองว่ามีความสุขอยู่เสมอเพราะพวกเขาเปี่ยมล้น ลูกแต่ละคนควรถามตนเองว่า: ฉันสะสมสมบัติที่มีค่าได้มากเท่าไร? ลูกได้บรรลุถึงสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีวันสูญสลายเหล่านั้นแล้ว และสมบัติเหล่านี้จะอยู่กับลูกไปอีกหลายชาติ เกิดในอนาคต สมบัติที่มีค่าเหล่านี้จะไม่มีวันหมดสิ้น สมบัติที่มีค่าประการแรกคือสมบัติแห่งความรู้ และด้วยสมบัติแห่งความรู้นี้ ลูกทุกคนก็กำลังประสบกับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในเวลาอันสั้นด้วย ในขณะที่ใช้ชีวิตในโลกเก่า ในบรรยากาศที่หาไม่ถูกนี้ บนพื้นฐานของสมบัติของความรู้นี้ ลูกจะละวางและเป็นอิสระจากบรรยากาศและจากกระแสของสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกดวงวิญญาณละวางเหมือนดอกบัวและปราศจากความทุกข์ ความกังวล และความไม่สงบ ในขณะที่ใช้ชีวิตของลูก ลูกก็เป็นอิสระจากบ่วงพันธะของสิ่งเลวร้ายใดๆ ลูกเป็นอิสระจากพายุแห่งความคิดที่ไร้สาระ ลูกเป็นอิสระหรือไม่? ลูกทุกคนกำลังโอบมือของลูก

ดังนั้น การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือผลและการบรรลุผลของสมบัติแห่งความรู้นี้ แม้ว่าความคิดที่ไร้สาระจะพยายามเข้ามา และความคิดในเชิงลบก็เข้ามาเช่นกัน ลูกก็มีความรู้ที่ นั่นคือ ลูกเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของความคิดที่ไร้สาระและความคิดในเชิงลบที่จะเกิดขึ้น และเป็นหน้าที่ของลูกดวงวิญญาณที่รู้แจ้งที่จะต้องอยู่อย่างละวางและเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านี้ และมีความรักต่อพ่อ ดังนั้น ตรวจสอบดูว่า: ฉันได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่าของความรู้ที่นี้แล้วหรือไม่? มันเปี่ยมล้นหรือไม่? มันเติมเปี่ยมหรือมีอะไรขาดหายไปหรือไม่? หากมีอะไรขาดหายไป ก็จงรวบรวมมันไว้ อย่าย่อถ่วงอย่างว่างเปล่า

ในทำนองเดียวกัน สมบัติแห่งโยคะจะนำลูกไปสู่การบรรลุผลของพลังทั้งหมด ดังนั้นมองดูตนเองและตรวจสอบว่าลูกได้สะสมพลังทั้งหมดด้วยสมบัติแห่งโยคะหรือไม่? ทุกพลังใหม่? หากขาดพลังใดไปแม้แต่หนึ่งพลัง ลูกจะถูกหลอกในบางครั้ง สมญาของลูกทุกคนคือนายผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้ที่มีพลังทั้งหมด ไม่ใช่ผู้ที่มีเพียงบางพลังเท่านั้น ดังนั้น ลูกได้สะสมสมบัติของพลังทั้งหมดด้วยพลังของโยคะหรือไม่? พลังเหล่านั้นเติมเปี่ยมหรือไม่? ลูกเป็นตัวของการบรรลุผลหรือยังมีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปหรือไม่? เพราะเหตุใด? เวลาที่ลูกสามารถเติมเต็มตนเองด้วยสิ่งที่ลูกขาดหายไป ลูกยังมีโอกาสอยู่ ต่อมาภายหลัง เวลาที่จะทำให้ลูกเองเติมเปี่ยมจะสิ้นสุดลงและความอ่อนแอจะยังคงอยู่ ตรวจสอบตนเอง นำทุกพลังมาอยู่เบื้องหน้าลูก และตรวจสอบกับตารางเวลาของลูกตลอดทั้งวัน ถ้ามีแม้กระทั่งหนึ่งเปอร์เซ็นต์ที่น้อยกว่านี้ ลูกจะไม่ถูกกล่าวหาว่าสอบผ่านอย่างเต็มที่ เพราะเมื่อลูกคนใดคนหนึ่งถูกถามว่าเป้าหมายของลูกคือการสอบผ่านอย่างเต็มที่หรือสอบผ่านเพียงครั้งเดียว แล้วลูกทุกคนจะบอกว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยะวงศ์ ไม่ใช่จันทร์ทราวศ์ ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์ทราวศ์ใหม่? บัพดาตาจะมอบบัลลังก์ที่ตีมากให้กับลูก ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์ทราวศ์ใหม่? ลูกต่างชาติ? ผู้คนจากอินเดียจะกลายเป็นสุริยะวงศ์ และลูกชาวต่างชาติจะกลายเป็นจันทร์ทราวศ์ใช้ใหม่? ลูกจะไม่กลายเป็นสิ่งนั้น ลูกต้องการกลายเป็นสุริยะวงศ์หรือไม่? ลูกต้องการกลายเป็นสุริยะวงศ์นั้นอย่างแน่นอน บัพดาตาแค่พูดเฉยๆ เนื่องจากลูกมีศรัทธาที่มุ่งมั่นอันแรงกล้าว่าลูกจะต้องกลายเป็นสุริยะวงศ์และลูกได้สัญญากับพ่อและตัวลูกเองแล้ว ดังนั้น ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป อย่าให้มีพลังใดลดน้อยลงไปสักเปอร์เซ็นต์ หากลูกพูดว่ามีเปอร์เซ็นต์ลดลงเนื่องจากสถานการณ์และปัญหา ลูกจะกลายเป็น 14 องศา นี่คือเหตุผลว่าทำไมทุกวันนี้ บัพดาตาจึงตรวจสอบทะเบียนประวัติและชาร์ทของลูกทุกคน บัพดาตาก็มีทะเบียนประวัติของทุกคนเช่นกัน เพราะตามเวลา บัพดาตากำลังบอกลูกๆล่วงหน้าว่าตอนนี้ ตามเวลา อย่าพูดว่า “บางครั้ง!” ให้พูดว่า “ตอนนี้!” “มันจะเกิดขึ้นเมื่อถึงจุดหนึ่ง ฉันจะทำในภายหลัง มันต้องเกิดขึ้น” อย่าคิดในลักษณะนี้ มันไม่ใช่ว่ามันจะต้องเกิดขึ้น แต่ลูกต้องทำตอนนี้ ความเร็วของเวลากำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น เป้าหมายที่ลูกตั้งไว้ว่าจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ สอบผ่านอย่างเต็มที่ กลับมาสมบูรณ์เต็ม 16 องศา บัพดาตาต้องการให้เป้าหมายนั้นและคุณสมบัติของสิ่งนั้นเท่าเทียมกันในทางปฏิบัติ เมื่อเป้าหมายและคุณสมบัติของลูกสำหรับสิ่งนั้นเท่าเทียมกันแล้วเท่านั้น ลูกจึงจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย ดังนั้น จงตรวจสอบตนเอง การพูดว่า มันจะเกิดขึ้นหรือลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นในสักวันหนึ่งนั้นเป็นความประมาทไม่ระมัดระวัง ไม่ว่าลูกจะต้องการทำอะไร ไม่ว่าลูกจะต้องการเป็นอะไร ไม่ว่าลูกจะมีเป้าหมายอะไร ลูกต้องทำสิ่งนั้นตอนนี้ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นตอนนี้ อย่าใช้คำว่า

“บางครั้ง” แต่ขอให้เป็นตอนนี้!

ดังนั้นมีสมบัติแห่งความรู้นี้ สมบัติแห่งโยคะ และมีสมบัติแห่งการซึมซับด้วย และด้วยการซึมซับนี้ คุณจะสะสมสมบัติที่มีค่าของคุณธรรม ด้วยคุณธรรมก็เช่นกัน เช่นเดียวกับที่มีทุกพลัง ทุกคุณธรรมก็มีเช่นกัน ไม่ใช่มีแค่บางคุณธรรม แต่มีทุกคุณธรรม ดังนั้น ลูกมีทุกคุณธรรมหรือไม่? หรือลูกคิดว่าไม่เป็นไรถ้าจะมีคุณธรรมหนึ่งหรือสองคุณธรรมที่ขาดหายไป และทุกอย่างจะเรียบร้อยดีหรือไม่? ไม่เลย มันจะไม่เป็นเช่นนั้น ดังนั้น ลูกได้สะสมสมบัติที่มีค่าของคุณธรรมทั้งหมดแล้วหรือยัง? ตรวจสอบว่าคุณธรรมใดที่ขาดหายไป และเติมเต็มตนเองด้วยคุณธรรมนั้น

วิชาที่สี่คืองานรับใช้ ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าเมื่อใดก็ตามที่ลูกรับใช้ด้วยจิตใจ ด้วยคำพูด หรือด้วยการกระทำ การบรรลุผลของสิ่งนั้นคือความสุขทางจิตวิญญาณ ดังนั้น ตรวจสอบว่าลูกได้รับประสบการณ์กับความสุขในระดับใดจากการทำงานรับใช้ หากลูกรับใช้แต่ไม่ได้สัมผัสกับความสุข งานรับใช้นั้นก็ไม่ใช่งานรับใช้ที่ลูกต้อง มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ขาดหายไปในงานรับใช้นั้น ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมลูกจึงไม่ประสบกับความสุข ความหมายของงานรับใช้คือ ลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณสัมผัสได้ว่าตนเองเป็นดอกกุหลาบทางจิตที่สดชื่นแจ่มใสและเบ่งบานที่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุข ตรวจสอบตนเอง: ลูกรับใช้ตลอดทั้งวัน แต่เมื่อเทียบกับปริมาณของงานรับใช้ที่ลูกทำตลอดทั้งวันแล้ว ลูกประสบกับความสุขที่เท่ากันหรือไม่ หรือลูกยังคงมีความคิดอื่นๆอยู่เรื่อยๆ? "ไม่ใช่สิ่งนี้ แต่เป็นสิ่งนี้, ไม่ใช่สิ่งนี้ แต่เป็นสิ่งนี้" ความสุขของลูกมีอิทธิพลต่อสถานที่ของงานรับใช้และเพื่อนร่วมงานรับใช้ของลูก และดวงวิญญาณที่ลูกรับใช้ และบรรยากาศจึงกลายเป็นบรรยากาศแห่งความสุข นี่คือนิยามของงานรับใช้ - ความสุข

อีกสิ่งหนึ่ง ได้มีการกล่าวถึงทั้งสี่วิชาแล้ว ยังมีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ด้วย ซึ่งมีความสำคัญมากเช่นกัน เพราะเหตุใด? ลูกบางคนคิดว่าถึงอย่างไรพวกเขาก็มีความสัมพันธ์กับบรรพบุรุษอยู่แล้ว ดังนั้นไม่สำคัญหรอกว่าพวกเขาจะมีความสัมพันธ์กับครอบครัวหรือไม่ เพราะพวกเขามีสายสัมพันธ์กับเมล็ดอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ลูกต้องการที่จะปกครองโลกใช้หรือไม่? ในอาณาจักร ลูกต้องมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เหตุนี้เองลูกจึงต้องมีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ในตอนนี้ แต่สมบัติอันล้ำค่าที่แท้จริงที่ลูกได้รับจากความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูกนั้นคือพร หากไม่มีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์กับผู้อื่น ลูกจะไม่สามารถสะสมพรไว้ในบัญชีของลูกได้ ลูกได้รับพรจากแม่และพ่อ แต่ลูกยังต้องรับพรจากผู้ที่ลูกมีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ด้วย หากลูกไม่ได้รับพรจากพวกเขา และลูกไม่รู้สึกรับได้รับพรเหล่านั้น ลูกควรเข้าใจได้ว่ามีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปในการสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูก หากความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูกถูกต้อง ลูกจะได้สัมผัสประสบการณ์กับพร ประสบการณ์แห่งพรจะเป็นอย่างไร? ลูกเคยมีประสบการณ์กับพรเหล่านั้นมาแล้วใช่หรือไม่? หากลูกได้รับพรจากการทำงานรับใช้แล้วตัวลูกเองจะอยู่อย่างเบาสบาย และใครก็ตามที่ลูกมีการติดต่อด้วย... ประสบการณ์ของการได้รับพรคือ เมื่อใดก็ตามที่ลูกสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเมื่อทำภารกิจใดๆ ลูกจะเป็นแสงและเบาสบาย แสงสว่าง ลูกจะไม่ประสบกับภาวะใดๆ และคนที่ลูกรับใช้เหล่านั้น ผู้ที่ลูกมีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ด้วยก็จะรู้สึกถึงความเป็นแสงและเบาสบายเช่นกัน พวกเขาจะสัมผัสว่าลูกเป็นคนที่เบาสบายในการสัมพันธ์เสมอ นั่นคือง่ายดาย ไม่เคยหนักหน่วง ลูกอาจสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือไม่ก็ตาม แต่เนื่องจากได้รับพร ทั้งสองฝ่ายจึงง่ายดายตามระเบียบวินัย อย่างไรก็ตาม อย่างง่ายดายจนเกินไป ดังสุภาษิตหนึ่งที่ว่า "มดมานินที่มีของหวานมากเกินไป" ดังนั้น อย่างง่ายดายขนาดนั้น แต่ลูกจะอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย ดังนั้น บรรพบุรุษจึงกล่าวว่า ตรวจสอบสมบัติที่มีค่าของลูก บาบากำลังให้เวลาลูกอยู่ บอร์ด(ป้ายปิดประกาศ)ของการเสร็จสมบูรณ์ยังไม่ได้ตั้งขึ้น ดังนั้น ตรวจสอบตนเองและก้าวไปข้างหน้าต่อไป

บรรพบุรุษมีความรักต่อลูกๆ และด้วยเหตุนี้บรรพบุรุษจึงไม่ต้องการให้ลูกคนใดถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ลูกทุกคนควรก้าวไปข้างหน้าให้ไกลที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในขณะที่ก้าวไปข้างหน้าก็มีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ความเคารพตนเองและจิตสำนึกที่เป็นร่าง เหตุผลของจิตสำนึกที่เป็นร่างคือการขาดความเคารพตนเอง วิธีที่ง่ายดายมากในการจบสิ้นจิตสำนึกที่เป็นร่างคือการใช้คำเพียงคำเดียว ลูกก็รู้จักคำนั้นด้วย คำเดียวที่ทำให้เกิดจิตสำนึกที่เป็นร่างคืออะไร (ฉัน) ลูกใช้คำว่า "ฉัน" ก็ครั้ง? ตลอดทั้งวัน ลูกเคยสังเกตไหมว่าลูกใช้คำว่า "ฉัน" ก็ครั้ง? โอเค จดบันทึกสิ่งนี้ไว้เป็นเวลาหนึ่งวัน คำว่า "ฉัน" ลูกใช้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่นั่นคือใคร? บทเรียนแรกคือ "ฉันคือใคร" เมื่อลูกพูดว่า "ฉัน" ที่มาจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง แท้จริงแล้ว "ฉัน" คือใครกันแน่? "ฉัน" คือดวงวิญญาณหรือร่างกาย? ดวงวิญญาณรับร่างกายมาใช้หรือร่างกายรับดวงวิญญาณมาใช้? เกิดอะไรขึ้น ดวงวิญญาณรับร่างกายมาใช้ สิ่งนี้ถูกต้องไหม? ดังนั้น ถ้าดวงวิญญาณรับร่างกายมาใช้ แล้ว "ฉัน" คือใคร? "ฉัน" ก็คือดวงวิญญาณ ใช่หรือไม่? ดังนั้น วิธีที่ง่ายดายคือ เมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำว่า "ฉัน" ให้จดจำว่าลูกคือดวง

วิญญาณใด ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนและร่างกายมีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนรับร่างกายที่มีตัวตนมาใช้ ดังนั้น ไม่
ว่าลูกจะใช้คำว่า "ฉัน" ก็ครั้งก็ตาม ให้จำไว้ว่า ฉัน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนนี้ได้เข้าสู่ร่างกายที่มีตัวตน เมื่อลูกจำสภาพที่
ไม่มีตัวตนได้ ลูกจะกลับมาไม่มีความหลงทะนงตนโดยอัตโนมัติ และจิตสำนึกที่เป็นร่างก็จะจบสิ้นลง เมื่อลูกเก็บบทเรียน
แรกของ "ฉันคือใคร" ไว้ในจิตสำนึกของลูก ที่ลูกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการจดจำว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สภาพที่ไม่มี
ตัวตนของลูกจะกลับมามั่นคง เมื่อลูกมีสภาพที่ไม่มีตัวตน ลูกจะไม่มีความหลงทะนงตนและไม่มิกิเลสโดยอัตโนมัติ ตั้งแต่
วันพรุ่งนี้เป็นต้นไป ให้จดบันทึกว่าลูกจำอะไรเมื่อลูกใช้คำว่า "ฉัน" ไม่ว่าลูกจะใช้คำว่า "ฉัน" ก็ครั้งก็ตาม ลูกจะกลับมา
ไม่มีตัวตน ไม่มีความหลงทะนงตน และไม่มิกิเลสโดยอัตโนมัติ อัจชะ

กลุ่มเยาวชนได้มาวันนี้ มีเยาวชนมากมาย บัพดาตากำลังให้พรกับกลุ่มเยาวชน ขอให้ลูกมีอายุยืนยาว อย่าทำลายแม่
กระทั่งสมบัติเดียว ขอให้ลูกมีอายุยืนยาวและขอให้ลูกเจริญรุ่งเรืองต่อไป กุรทางโลกให้พรให้มีอายุยืนยาว และบัพดาตาก
กล่าวว่า อายุขัยของร่างกายแต่ละร่างจะคงอยู่ไม่ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม ดังนั้น ท่านไม่ได้ให้พรให้มีอายุยืนยาวแก่ลูกในแง่
ของร่างกาย แต่ขอให้ลูกมีอายุยืนยาวในชีวิตบราห์มินี่ตลอดไป! เพราะเหตุใด? บราห์มินจะกลายเป็นเทพ ดังนั้น ลูกจะ
มีอายุยืนยาวใช่หรือไม่? เยาวชนมีคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่ง เยาวชนรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกหรือไม่? เยาวชนรู้เกี่ยว
กับคุณสมบัติพิเศษของลูกหรือไม่? ลูกมีคุณสมบัติพิเศษอะไร? (เราสามารถทำในสิ่งที่เราต้องการได้) อัจชะ ลูกสามารถ
ทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? นั่นเป็นสิ่งที่ดี ในแง่ของทางโลก มีการกล่าวถึงเยาวชนว่าพวกเขาเป็นคนหัวแข็งและดื้อรั้นมาก พวกเขา
จะทำในสิ่งที่พวกเขาคิดอย่างแน่นอน ผู้คนเหล่านั้นพูดตรงกันข้าม อย่างไรก็ตาม ที่นี่ เยาวชนบราห์มินี่ไม่ดื้อรั้น แต่
พวกเขาเป็นผู้ที่ยึดมั่นในคำสัญญาของตนมาก พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่เคลื่อนออกไปจากคำสัญญาของตน ลูกเยาวชนเหล่านี้
เป็นเช่นนี้หรือไม่? การยกมือเป็นเรื่องง่ายมาก บัพดาตามีความสุขเพราะอย่างน้อยลูกก็มีความกล้าที่จะยกมือขึ้น
อย่างไรก็ตาม ทุกวันในช่วงเวลาฤต จงจำคำมั่นสัญญาที่ลูกได้ให้ไว้กับบัพดาตาว่า ในชีวิตบราห์มินี่ ลูกจะไม่เคลื่อน
ออกไปจากการบรรลุผลและงานรับใช้แม้กระทั่งในความคิดของลูก ทบทวนความกล้าหาญและคำสัญญาที่ลูกให้ไว้ทุกวัน
ตรวจสอบครั้งแล้วครั้งเล่า ทั้งความกล้าหาญที่ลูกมีและความคิดที่ลูกรักษาไว้นั้นเกิดขึ้นในทางปฏิบัติหรือไม่?

รัฐบาลกล่าวว่า หากเยาวชนเข้มแข็งขึ้นแม้เพียงสองแสนถึงสี่แสนคนก็ถือว่าดีแล้ว บัพดาตากกล่าวว่า เยาวชนบราห์มินี่ทุก
คนมีค่าเท่ากับหนึ่งแสนคน ลูกแข็งแรงแรงถึงขนาดนี้หรือไม่? ลูกเป็นเช่นนี้หรือไม่? ดุสิ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกกลับถึง
บ้าน ลูกเขียนจดหมายถึงบาบาและบอกว่ามาได้มาถึงแล้ว ชั้นสการ์ได้มาถึงแล้ว หรือปัญหาได้มาถึงแล้ว จงกลายเป็น
ตัวของวิธีแก้ไขปัญหา ปัญหาจะมาถึง แต่ลูกแต่ละคนต้องถามตนเองว่า ฉันเป็นใคร? ฉันเป็นตัวของวิธีแก้ไขปัญหาหรือ
เป็นผู้ที่ต้องพ่ายแพ้ต่อปัญหา? ลูกทุกคนมีสมญาอะไร? เพชรพลอยแห่งชัยชนะหรือเพชรพลอยที่ต้องพ่ายแพ้? ลูกคือเพชร
แห่งชัยชนะใช่หรือไม่? ทันทีที่ลูกเกิดมาเป็นบราห์มิน บัพดาตาได้แต่ระลึกแห่งชัยชนะที่ไม่มีวันสูญสลายบนหน้าผากของ
ลูก ดังนั้น ลูกคือผู้ที่ได้รับพรแห่งความเป็นอมตะ เวลานี้ ให้สัญญากับตนเอง หากลูกลูกทำให้สัญญาที่นี้ ทุกคนก็จะทำ
สัญญา แต่จงสัญญากับตนเองในจิตใจของลูกว่า ฉันจะไม่มีความตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของชั้นสการ์ของฉัน ชั้นสการ์ของพ่อ
คือชั้นสการ์ของตัวเองดวงวิญญาณบราห์มินี่ ชั้นสการ์ของยุคทองแดงและยุคเหล็กไม่ใช่ชั้นสการ์ของฉันเพราะนั่น
ไม่ใช่ชั้นสการ์ของพ่อ ชั้นสการ์ที่ทาโมกุนี่เป็นชั้นสการ์ของลูกบราห์มินี่หรือไม่? ไม่ใช่ใช่ไหม? ดังนั้นลูกเป็นใคร ลูกเป็น
บราห์มินี่ใช่ไหม?

บัพดาตามีความภาคภูมิใจในกลุ่มเยาวชน ดุสิ แม้แต่ดาดี้ก็มีความภาคภูมิใจในเยาวชน ดาดี้จึงมีความรักต่อเยาวชน เธอมีค
วามรักพิเศษต่อลูก กุมารคือสุ-กุมาร (กุมารที่บริสุทธิ์) ลูกไม่ใช่แค่กุมาร แต่เป็นกุมารที่บริสุทธิ์ ลูกกุมารแต่ละคนคือผู้ที่
นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่โลกและแสดงให้ทุกคนเห็น อัจชะ กุมารควรได้รับมอบหมายงานให้ทำบ้างไหม? ลูกมีความกล้า
หาญไหม? ลูกจะต้องทำมัน กุมารี่จะทำไหม?

บาบากำลังให้ลูกทำบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้นจงตั้งใจฟัง ในฤดูกาลหน้า เราจะมีโปรแกรมพิเศษที่คล้ายกันสำหรับกุมาร
แต่...ก็มีแต่ด้วยเช่นกัน บาบาไม่ได้ให้งานแก่ลูกทำอะไรมากมายนัก แค่ให้ลูกกุมารแต่ละคนเตรียมและนำสร้อยข้อมือเล็ก
ๆ มาคนละ 10 เส้น สร้อยข้อมือจะสวมที่ข้อมือใช่ไหม? ลูกเคยสวมสร้อยข้อมือดอกไม้ที่ข้อมือของพ่อบราห์มาอยู่เสมอ
ดังนั้นลูกกุมารแต่ละคนจึงต้องนำคนอื่นมาด้วย อย่านำคนที่อ่อนแอมา แต่ให้นำคนที่แข็งแกร่งมา ไม่ใช่คนที่มายังมฐัน
แล้วเปลี่ยนไปเมื่อกลับถึงบ้าน นำคนที่แข็งแกร่งเช่นนั้นมา เมื่อเห็นพวกเขา บัพดาตาก็พูดว่า ว่า กุมาร! ว่า! ลูกพร้อมที่จะ
ทำสิ่งนี้ไหม? ลูกจะทำสิ่งนี้ไหม? ลองคิดสักเล็กน้อย อย่าแค่ยกมือขึ้นเฉยๆ แบบนั้น ลูกจะต้องทำ ลูกจะต้องทำให้คนอื่น
เป็นเช่นเดียวกัน ดับเบิลฟอเรนเนอร์ก็จะทำสิ่งนี้เช่นกัน ดับเบิลฟอเรนเนอร์จะทำสิ่งนี้หรือไม่? กุมารที่เป็นดับเบิลฟอ

เรนเนอร์ ยกมือขึ้น! ลูกแต่ละคนจะนำมาคนละสิบคนใช้หรือไม่? ลูกชาวต่างชาติจะนำพวกเขาและลูกที่มาจากอินเดียก็จะนำพวกเขาเช่นกัน จากนั้นจะมีการมอบรางวัลให้กับผู้ที่นำดวงวิญญาณคุณภาพชิ้นหนึ่งมา จะให้รางวัลที่ดีมาก ไม่ใช่รางวัลที่มีคุณภาพต่ำ บาบามีความรักต่อกุมาร หากรัฐบาลสามารถค้นพบกุมารที่มีการกระทำในเชิงบวกได้มากที่สุด พวกเขา ก็คงจะมีความสุขมาก หากลูกแต่ละคนนำคนอื่นมาอีกสิบคน ห้องโถงทั้งหมดจะเต็มไปด้วยกุมาร แล้วเราก็จะสามารถเรียกรัฐบาลได้ ดูสิ เหล่านี้คือกุมาร อย่างไรก็ตาม ลูกจะต้องนำพวกเขามา ลูกจะต้องสร้างพวกเขาขึ้นมา หากลูกทำให้สภาพของลูก เป้าหมายของลูก และคุณสมบัติของลูกเท่าเทียมกันแล้ว ลูกก็จะไม่มีความคิดว่าจะประสบความสำเร็จในงานรับใช้หรือไม่ มันสำเร็จไปแล้ว ลูกเพียงแค่ออกมาเป็นเครื่องมือ คอยทบทวนคำสัญญาที่อยู่เสมอ ลูกต้องทำสิ่งมหัศจรรย์ อัจชะ

(ระหว่างการให้เมอร์ลี กุมารสองคนก็ขึ้นมาบนเวทีต่อหน้าบัปตาดา และต้องถูกพาออกไปจากเวที)

อัจชะ ลูกเพิ่งดูละครภายในละคร ตอนนี้บัปตาดาพูดว่า: ลูกดูละครในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกสนุกกับสิ่งนี้ ตอนนี้ลูกสามารถละวางจากร่างกายและกลับมามั่นคงในสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ฟูลสต็อป!

(บัปตาดาทำการฝึกฝนดริลที่ทรงพลังมาก) อัจชะ ฝึกฝนสิ่งนี้อยู่เรื่อยๆ เป็นครั้งคราว นาที่หนึ่งลูกแสดงการกระทำ และในนาที่ถัดมา ลูกละวางจากสิ่งนั้น และจากสิ่งที่มีตัวตน ลูกกลับมามั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตน ลูกเพียงแค่มีสปิริตเท่านั้น เมื่อใดก็ตามที่มีปัญหาเกิดขึ้น ให้กลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในหนึ่งวินาที พิจารณาปัญหาว่าเป็น "ฉากข้างทาง" พิจารณาอายุ (ดูฟาน) ว่าเป็นของขวัญ (โตฟา) และเอาชนะมัน ลูกมีการฝึกฝนนี้ใช้หรือไม่? เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป การฝึกฝนนี้จะจำเป็นอย่างยิ่ง จุดฟูลสต็อป! ไม่ใช่เรื่องหมายคำถาม! "ทำไมสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?" มันเกิดขึ้นแล้ว! จุดฟูลสต็อปและกลับมามั่นคงในสภาพที่ทรงพลังอย่างเต็มที่ของลูก ปัญหาจะยังคงอยู่ด้านล่างและลูกจะฝ่าดูปัญหาอย่างเป็น "ฉากข้างทาง" จากสภาพที่สูงส่งของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ทุกคนในทุกหนแห่งที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงทุกดวงวิญญาณที่มีรอยยิ้มและอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและเปี่ยมล้นไปด้วยการบรรลุผลในทุกขณะ ถึงลูกๆ ที่รู้แจ้งและลูกๆ โยคีที่เปิดเผยผ่านชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ในคำสัญญาที่พวกเขาได้ให้ไว้กับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่ทัดเทียมกับพ่อและมีคุณสมบัติที่เท่าเทียมกับเป้าหมายของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีคลังสมบัติที่มีค่าทั้งหมดในทุกขณะและใช้จุดฟูลสต็อป ด้วยความรักและระลึกถึงของบัปตาดา และความรักและระลึกถึงจากหัวใจของผู้ปลอมประโลมแห่งหัวใจ (ดิลลาราม) และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกพิจารณาว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆ เป็นครูของลูกและด้วยเหตุนี้จึงเรียนรู้บทเรียนจากสถานการณ์นั้นและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีประสิทธิภาพแทนที่จะกลัวสถานการณ์ใดๆ ให้คิดว่าสถานการณ์นั้นเป็นครูของลูกเพียงช่วงเวลาสั้นๆ สถานการณ์เช่นนั้นจะทำให้ลูกได้สัมผัสกับสองพลัง หนึ่งคือพลังแห่งความอดทน และอีกหนึ่งคือพลังแห่งการเผชิญ เรียนรู้สองบทเรียนนี้แล้วลูกจะมีประสิทธิภาพ เมื่อลูกพูดว่าลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และไม่มีอะไรเป็นของลูกแล้วทำไมลูกถึงกลัวสถานการณ์เหล่านั้น? ผู้ดูแลผลประโยชน์หมายความว่าลูกได้มอบทุกสิ่งให้กับพ่อ ดังนั้น ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นมันก็จะดีอย่างแน่นอน ด้วยการมีสำนึกนี้ ลูกจะอยู่อย่างไรความกังวลและกลายเป็นเป็นตัวของตัวเอง

คติพจน์: ผู้ที่มีอารมณ์อ่อนหวานจะไม่สามารถทำให้ใครต้องเป็นทุกข์ได้แม้โดยไม่ได้ตั้งใจก็ตาม

*** โอม ชานตี ***